

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
The Development of Learning Activity Packages Based on Self-Regulation
on the Topic of Word Types and Functions of Thai Learning Area
for Mathayomsuksa 1 Students

ทาริกา สมพงษ์¹ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์² อุษา ปราบหงษ์³

Tarika Sompong¹, Vijittra Vonganusith² and Usa Prabhong³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ และ 4) ศึกษาความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงหลวง อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.76/76.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72)
4. ความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.65)

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำกับตนเอง

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Master of Education Degree in Curriculum and Instruction, Sakon Nakhon Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Assistant Professor Dr. of the Faculty of Humanities and Social Sciences, Sakon Nakhon Rajabhat University

³อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Lecturer Dr. of the Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมลล์: ทาริกา สมพงษ์, tarika2912@gmail.com

รับเมื่อ 23 เมษายน 2563 แก้ไข 9 พฤษภาคม 2563 ตอรับเมื่อ 10 พฤษภาคม 2563

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop learning activity packages based on self-regulation on the topic of word types and functions of Thai learning area for Mathayomsuksa 1 students to meet the efficiency of 75/75, 2) to examine the students' learning achievement before and after the intervention, 3) to explore the students' satisfaction toward learning through the developed learning activity packages, and 4) to examine the students' self-regulation abilities. The sample group, obtained through cluster random sampling, included 30 students enrolled in Mathayomsuksa 1 at Ban Dong Luang School, Tao Ngoi District, Sakon Nakhon Province in the second semester of the academic year 2019. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test for Dependent Samples.

The finding revealed that:

1. The developed learning activity packages based on self-regulation on the topic of word types and functions of Thai learning area for Mathayomsuksa 1 students achieved the efficiency of 75.76/76.67, which was higher than that of the set criteria of 75/75.

2. The students' post learning achievement was higher than that of before at the statistical significance level of .01.

3. The students' satisfaction toward learning through the developed learning activity packages was at a high level ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72).

4. The students' self-regulation abilities after the intervention was at a high level ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.65).

Keywords : Learning Activity Packages, Self-Regulation

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญยิ่งของสังคมมนุษย์ ก่อให้เกิดวิวัฒนาการต่าง ๆ ที่หลากหลายต่อการดำเนินชีวิต เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของสังคม ในขณะเดียวกัน ภาษายังกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า ซึ่งทำให้เกิด การศึกษาและสืบค้น เพื่อให้ทราบถึงความเจริญรุ่งเรือง ทางด้านศิลปะ วิทยาการ และอารยธรรมในอดีต ภาษาเป็น เครื่องหมายที่แสดงออกในด้านภูมิธรรมและภูมิปัญญา นอกจากนี้ภาษายังมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องหมาย แสดงความเป็นเอกลักษณ์ประจำชาตินั้น ๆ ดังจะเห็นได้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ของคนไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่าง สันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์

จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการ คิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดวิชาภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ หนึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นวิชาที่สำคัญเพราะเป็นวิชาพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ เรียกว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เป็นสาระหนึ่งที่มีบทบาทความสำคัญที่จะส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียนให้ไปถึงคุณภาพของผู้เรียนที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กำหนดไว้ เพราะหลักภาษาเป็นสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ ซึ่งผู้เรียนต้องเรียนรู้ให้เกิดความแตกฉาน เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังคำกล่าวของ นารณานรี อินตะสอน (2550, หน้า 3) ที่กล่าวถึงความสำคัญของหลักภาษาว่า ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจทางหลักภาษามากเท่าใด ก็จะใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งการสอนหลักภาษาจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาดีขึ้น แล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และที่สำคัญที่สุดสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในอนาคตได้อีกด้วย สอดคล้องกับคำกล่าวของ พิมพา โปธิปัสสา (2550, หน้า 2) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนใช้คำได้ถูกต้องตามหลักภาษานั้น ผู้เรียนต้องรู้จักจำแนกหรือวิเคราะห์คำโดยอาศัยบริบทจึงจะสามารถใช้ในการสื่อสารได้ตรงวัตถุประสงค์ ดังนั้นจำเป็นต้องเรียนหลักภาษาไทย โดยเฉพาะเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ซึ่งมีความสำคัญในการนำไปสร้างประโยคข้อความ เพื่อใช้ในการสื่อความหมาย ผู้ที่มีความรู้ทางหลักภาษาดีย่อมสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยความสำคัญดังกล่าวข้างต้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงให้ความสำคัญ เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ และได้กำหนดให้ เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ เป็นเนื้อหาหนึ่งในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ความหมายของคำ การจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคโดยใช้ทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ในการเรียนรู้คำแต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง เพื่อการเรียนรู้และการศึกษาในหลักวิชาภาษาไทยอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 50)

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะให้ความสำคัญเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ แต่จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการทดสอบแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ปีการศึกษา 2561 พบว่าในระดับภาพรวมคะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับประเทศมีผลคะแนนเฉลี่ย 39.93 คะแนน ระดับจังหวัดสกลนครมีคะแนนเฉลี่ย 38.31 คะแนน และเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนบ้านดงหลวงมีคะแนนเฉลี่ย 33.03 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ต้องมีคะแนนผ่าน

เกณฑ์ร้อยละ 50 (โรงเรียนบ้านดงหลวง, 2562, หน้า 8) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงหลวง จากครูผู้สอนพบว่า เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำยังเป็นเรื่องที่ยังมีปัญหามากที่สุด ซึ่งการเรียนการสอนในเรื่องนี้ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนมีปัญหาในเรื่องชนิดของคำ ไม่รู้จักชนิดของคำ ไม่สามารถบอกได้ว่าคำนั้นเป็นคำชนิดใด เมื่อนำมาประกอบให้เป็นประโยคจึงทำให้เกิดความผิดพลาด ผู้เรียนขาดทักษะในการเลือกใช้คำหรือนำคำต่าง ๆ มาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ รัตนา บุตรอุดม (2558, หน้า 46-58) และกัลยวรรธน์ ฉันทจิตปรีชา (2560, หน้า 899-905) พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งชุดกิจกรรมเป็นสื่อนวัตกรรมที่ได้พัฒนามาจากวิธีการเรียนการสอนหลาย ๆ วิธี เข้ามาประสมประสานให้กลมกลืนกันได้อย่างพอเหมาะ นับตั้งแต่การเรียนรู้ด้วยตนเอง การร่วมกิจกรรมกลุ่ม การใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมีเป้าหมายให้ผู้เรียนไปทีละน้อยมีโอกาสคิดใคร่ครวญ มีส่วนร่วมกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง ได้ลงมือปฏิบัติจริง และผู้เรียนมีโอกาสภาคภูมิใจในความสำเร็จโดยการทราบผลย้อนกลับทันที หลังประกอบกิจกรรมนั้น ๆ

นอกจากนี้นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ระบุว่านอกจากชุดกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จแล้วยังมีเทคนิควิธีการสอนที่ดีจะทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จได้เช่นกัน จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-regulated learning) เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ทั้งนี้ เพราะการกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ พฤติกรรมการควบคุมความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเองด้วยความตั้งใจและฝึกฝนกระบวนการกำกับตนเอง ซึ่งการกำกับตนเอง ประกอบด้วย 3 กระบวนการย่อย คือ การสังเกตตนเอง (Self-observation) การตัดสินตนเอง (Self-judgment) และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-reaction) การดำเนินการของกระบวนการย่อยดังกล่าวเป็นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Bandura, 1986) การกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยกำกับ ควบคุมให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ นอกเวลาเรียนปกติของโรงเรียน ได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ

และทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ รวมทั้งศักยภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนในยุคของการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก รวดเร็ว และใช้สื่อเทคโนโลยีโดยไร้ข้อมูลข่าวสารได้สะดวก รวดเร็ว และใช้สื่อเทคโนโลยีโดยไร้ข้อจำกัดของเวลาและสถานที่ (สาลินี จงใจสุธรรม, 2559, หน้า 17) และจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น เช่น งานวิจัยที่ศึกษาการใช้กลวิธีการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ วารณี แต่งพันธ์ (2550, บทคัดย่อ) และการศึกษาของ ปิ่นแก้ว ทรัพย์สนอง (2550, บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนโดยใช้การกำกับตนเองและการตั้งเป้าหมาย เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงควรส่งเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่เน้นการกำกับตนเองและควบคุมภายในบุคคล

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมตามความสามารถ ความสนใจของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประกอบกิจกรรม แก้ปัญหา ค้นคว้า คำตอบ สรุปความคิดรวบยอด และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น และเกิดความเชื่อมั่นในการเรียน อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เพื่อที่จะนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

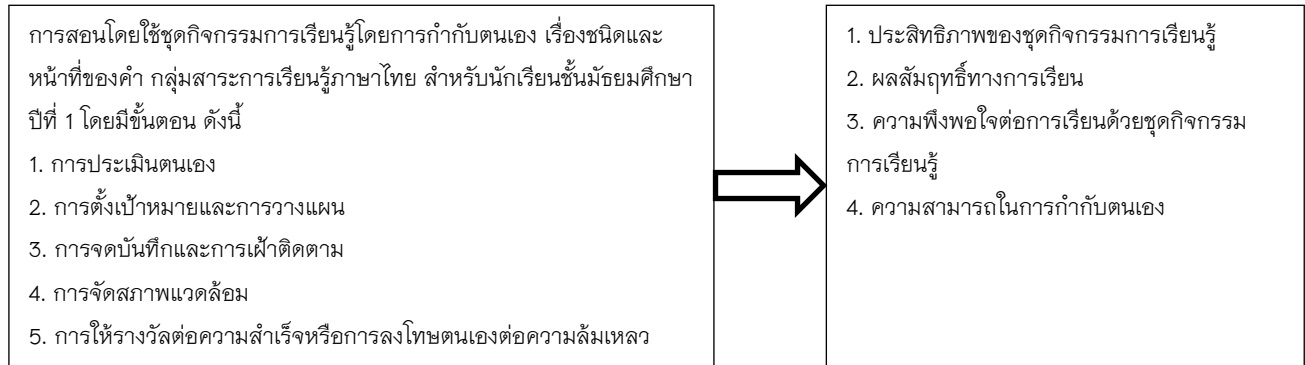
4. เพื่อศึกษาความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายอำเภอต่างอย จำนวน 5 โรงเรียน 5 ห้องเรียน ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนบ้านดงหลวง โรงเรียนบ้านนาอ่างม่วงคำ โรงเรียนบ้านนาตาลคำข่า โรงเรียนบ้านจันทร์เพ็ญ และโรงเรียนบ้านโคก รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงหลวง อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบแบ่งกลุ่ม ในภาคเรียนที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ
4. แบบวัดความสามารถในการกำกับตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลองใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว และมีการวัดก่อนการทดลอง 1 ครั้ง และหลังการทดลอง 1 ครั้ง (One Group Pretest Posttest Design)

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ชี้แจง ทำความเข้าใจกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ จำนวน 30 ข้อ บันทึกผลแล้วเก็บคะแนนไว้
3. ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง (ไม่นับรวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)
4. ทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ จำนวน 30 ข้อ บันทึกผลแล้วเก็บคะแนนไว้
5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 ข้อ

6. ให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test ชนิด Dependent Samples

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

4. วิเคราะห์แบบวัดความสามารถในการกำกับตนเอง โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่

2.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2.2 การหาค่าความยากและอำนาจจำแนกรายข้อ

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้

สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน

3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

3.1 ประสิทธิภาพของนวัตกรรม E_1/E_2

3.2 สถิติทดสอบค่าที ชนิด Dependent Samples t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.4 การวิเคราะห์ความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การสอบถามนักเรียน การบันทึกภาพขณะดำเนินกิจกรรม แล้วนำมาเรียบเรียงเป็นประเด็นหัวข้อสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ให้ความสนใจ ตั้งใจทำงาน มีความรับผิดชอบต่องาน นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการกำกับตนเองเป็นอย่างดี ไม่รบกวนเพื่อนในการทำงาน เมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนจะปรึกษาเพื่อนหรือครู นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จึงส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 75.76/76.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72)

4. ความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.65)

อภิปรายผล

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 75.76/76.67 หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้รวมกัน คิดเป็นร้อยละ 75.76 เมื่อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 76.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านดงหลวง พุทธศักราช 2562 คู่มือครู เทคนิค และวิธีการจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ในด้านเนื้อหา ภาษา เวลา และผ่านการทดลองเพื่อนำมาปรับปรุง ให้มีความสมบูรณ์ โดยนำผลการทดลองไปปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง ในการจัดการเรียนการสอนนั้นได้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุขั้นตอนการกำกับตนเองเอาไว้ ในการเรียนนักเรียนมีบทบาทในการทำกิจกรรม เช่น การศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้อื่น ซึ่งนอกเหนือจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การสรุปผลการทำกิจกรรม และรู้จักคิดอภิปรายร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิ่นแก้ว ททรัพย์สนอง (2550, หน้า 51) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพชุดกิจกรรม มีค่าเท่ากับ 90.47/93.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนดล คำคำ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเว็บไซต์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพชุดกิจกรรม มีค่าเท่ากับ 76.35/77.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก 1) การสร้างเครื่องมือในการวิจัยที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และมีการทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำมาใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 2) กระบวนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกค้นคว้า ข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม อีกทั้งยังมีแรงจูงใจจากการประเมินผลงานของนักเรียน ทำให้นักเรียนพยายามพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น เกิดความภาคภูมิใจเมื่อประสบความสำเร็จและเกิดเป็นแรงจูงใจในการเรียนต่อไป และ 3) กระบวนการกำกับตนเอง ซึ่งนักเรียนจะมีการวางแผน

จัดการ ควบคุม และการใช้กลยุทธ์ทางปัญญาปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนของตน โดยเกิดจากการตั้งใจของตนเองไม่มีใครบังคับเพื่อส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนที่ตนเองตั้งไว้ นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการกำกับตนเอง 5 ขั้น ดังนี้

- 1) การประเมินตนเอง
- 2) การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียน
- 3) การตั้งเป้าหมายและการวางแผน
- 4) การจดบันทึกและการเฝ้าติดตาม และ
- 5) การให้รางวัลต่อความสำเร็จและการลงโทษต่อความล้มเหลว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินะพัชญ์ ชื่นแถม (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้กระบวนการเรียนการสอน ตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ ของไวโกตสกี ที่มีต่อทักษะทางภาษาไทย และการกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองโดยรวม มีคะแนนทักษะภาษาไทยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิกรานต์ อนุกุลรังสรรค์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลของมินิเกมที่มีการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้เกมคอมพิวเตอร์ประเภทมินิเกมที่มีการกำกับตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากมาจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด และครูได้แจ้งผลการประเมินแบบทดสอบหลังเรียนให้นักเรียนทราบทันที ซึ่งการที่ได้รับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง อีกทั้งยังได้รับการเสริมแรงทางบวก จะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนต้องการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์มล แสนนาม (2553, หน้า 121) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนระดับมากที่สุด ชุดกิจกรรมมีการเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก นักเรียนได้พัฒนาตนเองตามลำดับความยากง่ายของชุดกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจที่จะปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิมฤทัย สหาภัย (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมรายวิชาภาษาไทย เรื่อง หลักภาษา нау โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

4. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการกำกับตนเองอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากมาจากกระบวนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ทำให้นักเรียนมีการประเมินตนเอง มีการตั้งเป้าหมายและการวางแผนในการเรียน มีการจดบันทึกและเฝ้าติดตาม มีการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียน อีกทั้งยังมีการให้รางวัลต่อความสำเร็จและการลงโทษต่อความล้มเหลวของตนเอง นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ทำให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการกำกับตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศริน วงษ์มัน (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมโปรแกรมการกำกับตนเอง ที่มีต่อวินัยในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีนภเชตวิทยา จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองการมีวินัยในการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโปรแกรมการกำกับตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรสุดา ชาวผ่อง (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับดี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการสังเกตพฤติกรรมตามสภาพจริงของนักเรียนระหว่างเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนกลุ่มอ่อนจะมีการเรียนรู้ช้าและไม่ค่อยสนใจเรียนทำให้บางครั้งงานเสร็จไม่ทันตามเวลาที่กำหนด การเสริมแรงจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อมีการเสริมแรงจะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

2. การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง จะเห็นผลย้อนกลับรวดเร็วและชัดเจนว่านักเรียนคนใดผ่านหรือไม่ผ่านจุดประสงค์ที่กำหนด ดังนั้น ครูต้องสร้างความตระหนักถึงความรับผิดชอบและความสำคัญของการเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับกรวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในเนื้อหาอื่น ๆ และระดับชั้นต่าง ๆ ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นร่วมด้วย เช่น กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม การพัฒนาทักษะการคิด ความคิดสร้างสรรค์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

3. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ไปเปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีอื่น หรือเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต่างรูปแบบกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสมทกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยวรรณ ฉันทจิตปรีชา. (2561). *ผลการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ชินะพัฒน์ ชื่นแด่ม. (2542). *ผลของการใช้กระบวนการเรียนการสอน ตามแนวความคิดพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวคอดสกี ที่มีต่อทักษะทางภาษาไทย และการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนดล คำคำ. (2560). *การพัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเว็บควอสท์ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นารณาริ อินตะสอน. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำและชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI กับการสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2551). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. กอฬลินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- ปิ่นแก้ว ทรัพย์สนอง. (2550). *การพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัตรสุดา ชาวพ่อง. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2550). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เข้า ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิมพ์า โพธิ์ปลสา. (2550). *ผลการเรียนภาษาไทยด้วยกิจกรรมการเรียนแบบ 4 MAT เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิมพ์ิมล แสนนาม. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- รัตนา บุตรอุดม. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนบ้านดงหลวง. (2562). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านดงหลวง ฉบับปรับปรุง 2561. สกลนคร: โรงเรียนบ้านดงหลวง.
- วารณี แต่งพันธ์. (2550). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลลิตกรานต์ อนุกุลรังสรรค์. (2554). ผลของมินิเกมที่มีการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bandura, A. (1986). *Social foundation of thought and action: A social cognitive theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice–Hall.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร